

Programowanie dynamiczne

Programowanie dynamiczne

- Równania Bellmana można rozwiązać analitycznie.
- Złożoność obliczeniowa sięga $O(n^3)$ gdzie n oznacza liczbę stanów.
- W przypadku rozwiązywania dużych problemów istnieje wiele metod iteracyjnych:
  - Exhaustive search
  - Programowanie dynamiczne
  - Metody Monte Carlo
  - Temporal Difference Learning

Programowanie dynamiczne

- Dużo efektywniejszym sposobem rozwiązywania procesów decyzyjnych Markowa jest wykorzystanie metod programowania dynamicznego.
- Jest to możliwe dzięki strukturze procesów decyzyjnych Markowa:
  - Rozwiązanie można rozbić na zagadnienie optymalizacji podproblemów (**zasada optymalności Bellmana**).
  - Podproblemy powtarzają się – to samo rozwiązanie można wykorzystać wiele razy.

Programowanie dynamiczne

- Dużo efektywniejszym sposobem rozwiązywania procesów decyzyjnych Markowa jest wykorzystanie metod programowania dynamicznego.
- Jest to możliwe dzięki strukturze procesów decyzyjnych Markowa:
  - Rozwiązanie można rozbić na zagadnienie optymalizacji podproblemów (**zasada optymalności Bellmana**).
  - Podproblemy powtarzają się – to samo rozwiązanie można wykorzystać wiele razy.
- **Zasada optymalności Bellmana:** optymalna strategia ma tę własność, że niezależnie od warunków początkowych i początkowej decyzji, akcje podjęte w każdej iteracji muszą stanowić optymalną strategię dla stanów wynikłych z poprzednich decyzji.

Programowanie dynamiczne

- **Ewaluacja** – dana jest strategia π , należy dokonać jej oceny:
  - Zainicjuj algorytm wybierając dowolne początkowe wartości funkcji wartości, np. $V_0(s) = 0 \ \forall s$.
  - W każdym kroku k :
    - dla każdego ze stanów $s \in S$ uaktualnij V_k na podstawie $V_{k-1}(s')$:

$$V_k(s) = \sum_a \pi(s, a) \sum_{s', r} P(s, a, s') (r + \beta V_{k-1}(s'))$$

- Zatrzymaj proces gdy:

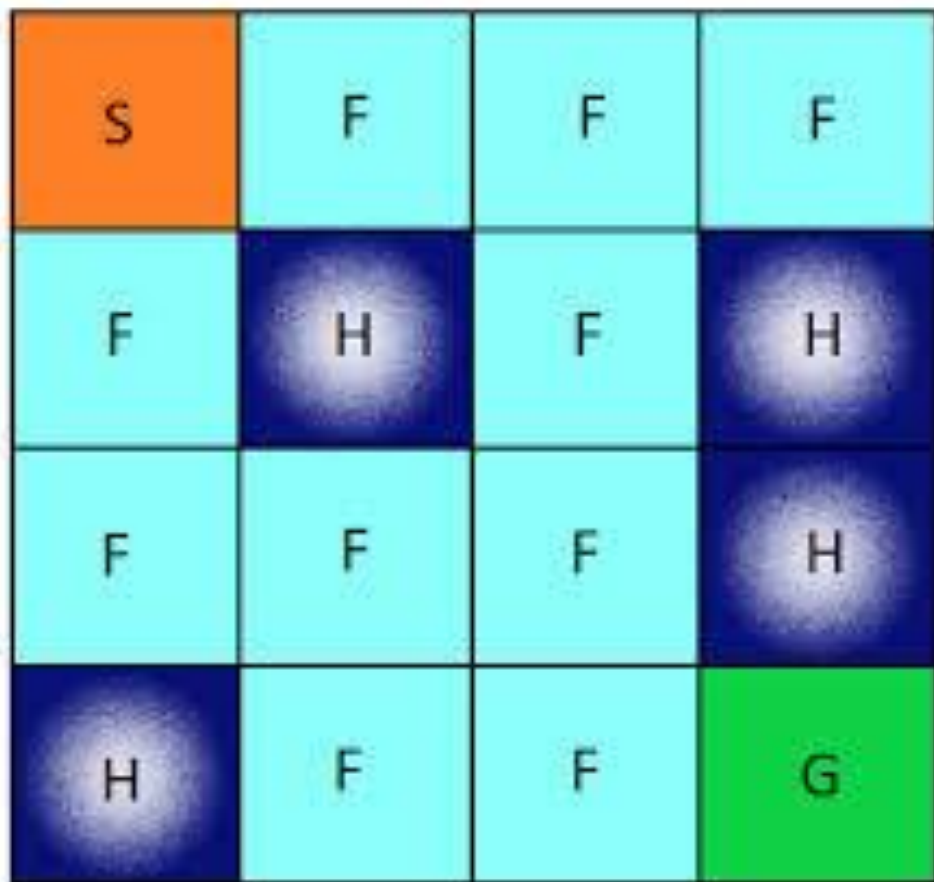
$$\max_s |V_k(s) - V_{k-1}(s)| < \theta$$

Programowanie dynamiczne

- **Ewaluacja** – dana jest strategia π , należy dokonać jej oceny:
  - Zainicjuj algorytm wybierając dowolne początkowe wartości funkcji wartości, np. $V_0(s) = 0 \ \forall s$.
  - W każdym kroku k :
    - dla każdego ze stanów $s \in S$ uaktualnij V_k na podstawie $V_{k-1}(s')$:
$$V_k(s) = \sum_a \pi(s, a) \sum_{s', r} P(s, a, s') (r + \beta V_{k-1}(s'))$$
    - Zatrzymaj proces gdy:
$$\max_s |V_k(s) - V_{k-1}(s)| < \theta$$
- Na mocy **Twierdzenia Banacha o punkcie stałym** algorytm zbiega do V_π .

Przykład

Frozen Lake

A 4x4 grid representing the Frozen Lake environment. The start state 'S' is in the top-left cell (orange). The goal state 'G' is in the bottom-right cell (green). Light blue cells are labeled 'F' (ice). Dark blue cells are labeled 'H' (holes). The grid layout is as follows:

S	F	F	F
F	H	F	H
F	F	F	H
H	F	F	G

- Celem agenta jest przejść z punktu **S** do Punktu **G**.
- Agent może iść po lodzie (pola oznaczone literą **F**), musi unikać wpadnięcia do przerębli (pola oznaczone jako **H**).
- Lód jest śliski; idąc przed siebie z pewnym prawdopodobieństwem p może się poślizgnąć i przesunąć w lewo lub w prawo w stosunku do swojej wyjściowej pozycji.

Programowanie dynamiczne

- **Optymalizacja strategii** – poszukiwanie optymalnej strategii π_* i optymalnej funkcji wartości stanu V_* .
- Metody rozwiązania:
  - Iterowanie po funkcji wartości (**value iteration**).
  - Iterowanie po strategii (**policy iteration**).

Value iteration

1. Zainicjuj algorytm wybierając dowolne początkowe wartości funkcji wartości, np. $V_0(s) = 0 \forall s$.
2. W każdej iteracji k :
  - Uaktualnij wartość $V_k(s)$ wykorzystując do tego estymację funkcji $V_{k-1}(s')$:

$$V_k(s) = \max_a \sum_{s',r} P(s, a, s')(r + \beta V_{k-1}(s'))$$

3. Zatrzymaj algorytm gdy wynik zbiegnie do $\max_s |V_k(s) - V_{k-1}(s)| < \theta$.
4. W ostatnim kroku wygeneruj optymalną strategię π_* wykorzystując do tego równanie:

$$\pi_* = \operatorname{argmax}_a \sum_{s,r} P(s, a, s')(r + V_{\pi_*}(s'))$$

Policy iteration

1. Zainicjuj algorytm wybierając dowolne początkowe wartości funkcji wartości, np. $V_0(s) = 0 \forall s$ i dowolną strategię π .

2. W każdej iteracji k :

- Dokonaj oceny $V(s)$ wykorzystując do tego strategię π :

$$V_k(s) = \sum_a \pi(s, a) \sum_{s', r} P(s, a, s') (r + \beta V_\pi(s'))$$

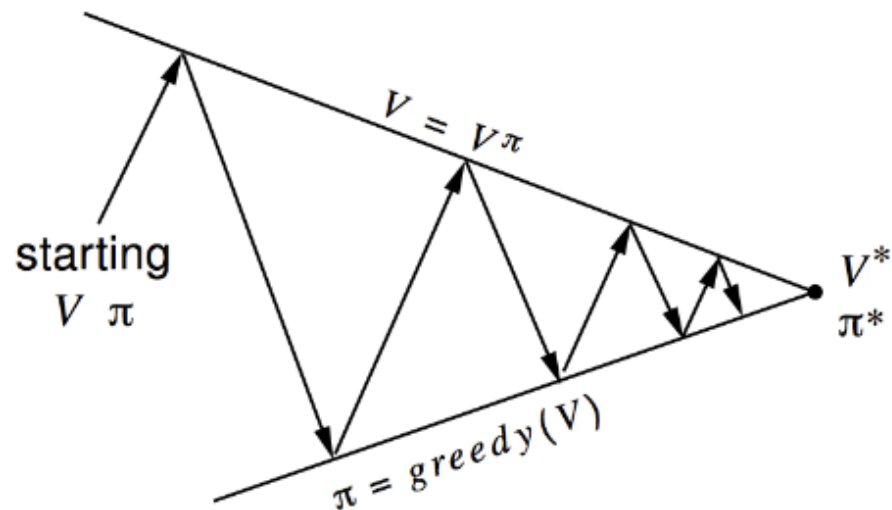
- Popraw zaproponowaną strategię zachowując się zachłannie w stosunku do V_π :

$$\pi' = \text{greedy}(V_\pi)$$
$$\pi' = \operatorname{argmax}_a \sum_{s, r} P(s, a, s') (r + V_\pi(s'))$$

3. Zatrzymaj algorytm gdy wynik zbiegnie do $\max_s |V_k(s) - V_{k-1}(s)| < \theta$.

4. Otrzymana w ten sposób strategia π' jest optymalna: $\pi' = \pi_*$.

Policy iteration

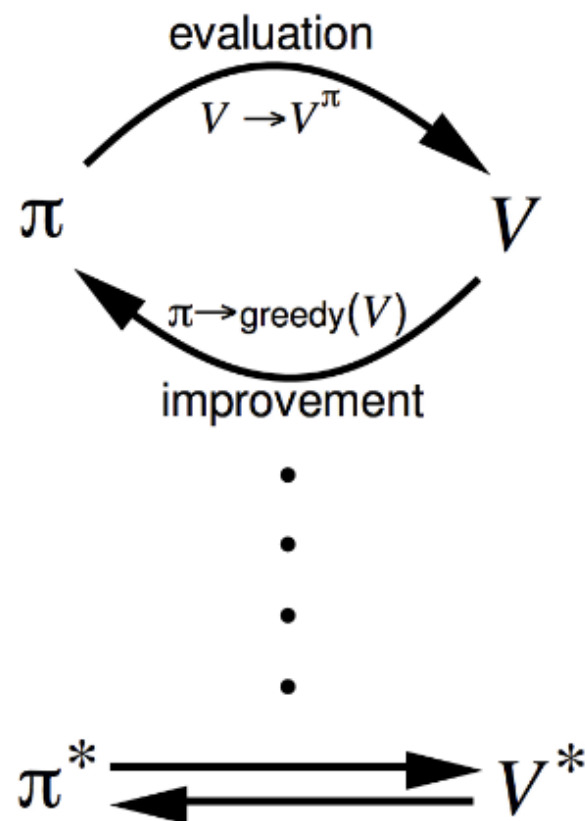

Policy evaluation Estimate v_π

Iterative policy evaluation

Policy improvement Generate $\pi' \geq \pi$

Greedy policy improvement

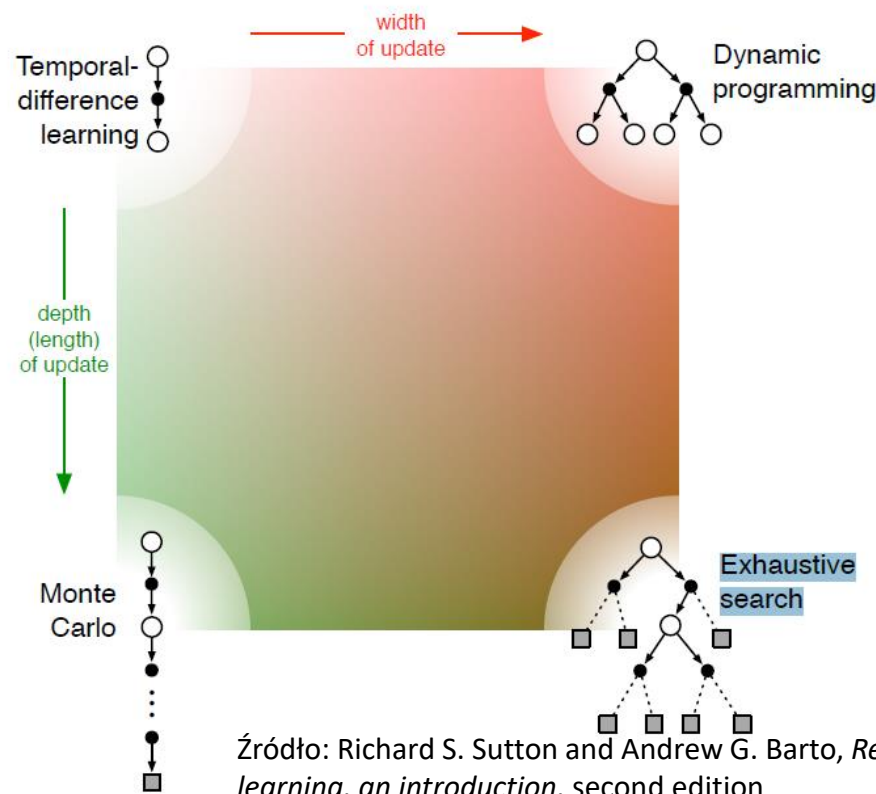

Programowanie dynamiczne

- Metody programowania dynamicznego gwarantują zbieżność do rozwiązania optymalnego.
- Jednak nadal charakteryzują się dużą złożonością obliczeniową, przez którą rozwiązywanie dużych problemów może być trudne.

Programowanie dynamiczne

- Metody programowania dynamicznego gwarantują zbieżność do rozwiązania optymalnego.
- Jednak nadal charakteryzują się dużą złożonością obliczeniową, przez którą rozwiązywanie dużych problemów może być trudne:

Źródło: Richard S. Sutton and Andrew G. Barto, *Reinforcement learning, an introduction*, second edition

Programowanie dynamiczne

- Metody programowania dynamicznego gwarantują zbieżność do rozwiązania optymalnego.
- Jednak nadal charakteryzują się dużą złożonością obliczeniową, przez którą rozwiązywanie dużych problemów może być trudne.
- Można temu zaradzić poprzez rezygnację z *synchronicznych backupów* na rzecz *asynchronicznych*:
  - in-place dynamic programming
  - Prioritised sweeping
  - Real-time dynamic programming

Programowanie dynamiczne

- Przy czym nadal do poprawnego działania tych algorytmów konieczna jest pełna wiedza na temat rozpatrywanego procesu decyzyjnego Markowa (nazywamy to uczeniem opartym na modelu – *model based learning*).
- Konieczna jest znajomość macierzy przejścia i nagród za znalezienie się w każdym z osiągalnych stanów.
- Nie zawsze taka wiedza jest dostępna – wtedy warto skorzystać z metod uczenia wolnego od modeli (*model free learning*).